

lakását, kik a legfelső kihallgatásokra szóló jelentkezéseket fogadta.

A bérház első emeletén rendezték be Pápay udvari tanácsosnak, a kabinet iroda főnökének lakosztályát.

Az udvarhoz tartozó többi kisérletet a városi székház fogadta be. Ennek első emeletén rendezték be a katonai irodát, Brankó udvari szállásmester, Kinszky gróf főasztalmester, Loebenstein lovag főudvarmesteri segéd, Kállay és Sestán udvari főúrirok, Popp báró vezérőrnagy, Plönics báró őrnagy, szárnysegéd, Rosenberg gróf, Jekkefalussy Lajos miniszteri tanácsos lakosztályait, továbbá az ordonánkok lakosztályait, az ellenőr irodák és az ezüst kamarát.

Földszinten rendezték be a konyha- és cukrász-helyiségeket, valamint a szakácsok, lakájok és cselédség lakosztályait.

Az udvari fogatokat a közös hadsereg kaszárnyájában helyezték el.

Ünnepi díszet öltött a város is. Diadal-
kapukat emeltek több pontján. A pályaház
kijáratával szemben, a Boldogasszony-sugár-
ut és a Vaspálya-utca összeszőgelésénél fél-
kör alakú diadalkapu épült. Az iv közepén,
csinos piederstálon egy Szeged városát jel-
képező, mintegy másfél öl magasságú női
szobor emelkedett. Hatalmas diadalkapu
emelkedett a Gizella-téren és már a pályaház-
tól elnyúlt egy guirlandos oszlopsor a
városházáig. A Széchenyi-téren, szemben a
városházával, két hatalmas nemzetiszínű osz-
lopot állítottak föl, a két oszlop körül kisebb
fehérre, vagy pirosra festett, zöld guirland-
okkal övezett póznákra, aranyozott virág-
tartókat illesztettek szép virágokkal.

De nemcsak a hivatalos díszítésre szo-
rtkozott a város külső pompája. A magán-
házakat és azok erkélyeit gazdagon földiszi-
tették a lelkes polgárok és a bevonulási ut
mentén nagy tribünöket emeltek a vállalko-
zók.

Fényesen sikerült az osztrák-magyar ál-
lamvasuti pályaház (most Szeged állomás),
díszítése, melyről a vasúttársaság gondosko-
dott. Lent a téren két oldalt hat-hat hatal-
mas árbóc állott különféle színű zászlókkal,
fönt a perron impozáns látványt nyújtott. A
főbejáratnál a király kiszálló-helyéül gyö-
nyörű csarnokot rögtönöztek kupolás tető-
vel, melynek csucsán aranyozott magyar ko-
rona ragyogott. A csarnok bejárata fölött
aranszegélyű bársony függöny, a csarnok
kéts zárnyán meggyiszin bársony függönyök
omlottak alá, a mennyezet pedig zöld és pi-
ros selyemmel sávolt hullámos hófehér kel-
méből készült. Két oldalt a bejáratnál Ő Fel-
ségek mellszobrait helyezték el pompás déli
növények között és a padozat perzsa szőnye-
gekkel fődtek be. Ugyanily fénnel díszitet-
ték az állomás lépcsőzetét is.

Két-három nappal a Felség érkezése előtt
már szokatlan élénkség uralkodott az utcá-
kon, tereken és az élet erősebb lüktetése el-
hatott mindenfelé. A rendes és külön vasuti
vonatok nagy, vidéki közönséget hoztak Sze-
gedre, ezrével jöttek a fényes ünnep látoga-
tói közel és távol részeiből az országnak. A
közönség ezernyi teendő mellett is nagy so-
kaságban kereste fel a vasuti állomásháza-
kat, hogy jelen lehessen az előkelő vendége-
ket hozó vonatok megérkezésénél. Mintha a
rögök is megelevenültek volna, olyan moz-
galmas élénkség uralkodott mindenütt, de
különösen a vasuti állomások felé vezető su-
gárutakon és tereken. Fényes hintók sokasá-
ga robogott szakadatlanul. A korábban érke-
zett vendégek, egyházi méltóságok, főurak,
megyei küldötségek járták be a várost fo-
gataikon, hogy jóelőre megtekinthessenek
mindent.

(A király megérkezése.)

Akit oly ünnepi díszben várt Szeged,
1883. október 14-én délelőtt 11 órakor érkezett

meg a király, hogy tanuja legyen mint
emelkedett az árvíz által elpusztult Szeged
helyébe új város, mint keletkezett új élet a
romok fölött.

Szeged összes testületei és egyletei he-
lyezkedtek el a bevonulási uton, kezdve a
pályaháztól a Széchenyi-térig. Fényes társa-
ság várta a királyt a pályaház perronján,
a küldötségek vezetői és tagjai, főpapok, fő-
urak, a törvényhatóságok oszlopos tisztvisel-
ői, Szeged hatósága és törvényhatóságának
több tagja, mind pompás díszmagyar ruhák-
ban.

Ő Felségét, kinek kíséretében jöttek az
udvari vonaton Tisza Kálmán miniszterelnök
és Tisza Lajos király biztos, a peroronon vá-
rakozó küldötségek percekig tartó éljenzése
után Szeged polgármestere, Pálffy Ferenc
üdvözölte a következő beszéddel:

Fölséges császár és apostoli király!

Legkegyelmesebb urunk!

Négy és fél évvel ezelőtt, midőn hul-
lámsírban feküdt a város és vidék, felsé-
gednek legkegyelmesebb megjelenése, vi-
gasztaló szavai, résztvevő szavai eloszlat-
ták veszteségeink — és szenvedéseinkből
kelt fájdalmat.

Fölséged akarta, hogy e város új életre
kelljen, szebb legyen, mint volt, népe bol-
dogabb és biztosabb jövőnek nézzen elébe.

S ma, midőn felségedet örömmel
újra üdvözölni szerencsénk van, s szívből
fakadva mondjuk, hogy Isten hozta felsé-
gedet azon városba, mely felséged akaratá-
ból újra áll s szebb, mint volt, egyuttal
népét is boldognak, szerencsésnek láthatja
már felséged, mert e nép, a város minden
lakója tudja, hogy felséged atyai szeretetét
a legnagyobb mértékben bírja.

E tudattal vagyunk végnélküli boldo-
gok Felséges ur és ez érzelmek fakaszt fel-
ségedhez mindenkitől szívből jövő üdvözle-
tet.

Isten hozta felségedet e város boldog
lakói közé s a gondviselés gazdag áldása
kísérje minden lépteit.

*Hálát mondok az isteni gondviselésnek
— így felelt a király — hogy ötödfél év előtt
e helyen szívem mélyéből érzett óhajom
teljesülve, Szeged városát a reá nehezédő
súlyos csapástól nemcsak felüdülve, de vi-
rágzóbban, mint előbb, s nem gyásztól, ha-
nem örömtől áthatva láthatom.*

*Fogadják királyi üdvözlétemmel kö-
szönetemet a lelkes fogadtatásért, s legye-
nek meggyőződve, hogy szívesen fogok né-
hány napot tölteni körükben, mint e hü vá-
ros örömeinek részese.*

Kimondhatatlanul nagy hatást keltettek
a király válaszában meleg zárszavai s az
azokat követő éljenzésben ki volt fejezve,
ékesszólóbban, mint bárhol, hogy a Szegedre
jött küldötségek és küldöttek mindegyike
lelke mélyéből üdvözli Szeged emelkedését és
szívből örövend rajta, hogy a király őfelsége
ily rokonszenvesen megkülönbözteti e nagy
magyar várost.

A vaspálya-téren készen állottak a fé-
nyes udvari fogatok és míg kocsijához köze-
ledett a király, az alatt a Vaspálya-utca vé-
geig sorfalat képező közönség riadó, messze-
hangzó éljenzésben tört ki.

Több mint kétszáz fogat vonult végig az
előre kijelölt uton. Lépésről-lépésre, amint
elhaladt a menet, lelkes éljenzés fogadták Ő
Felségét, a királyt. Őfelsége barátságosan vi-
szonozta az üdvözléseket és derűs mosoly ült
ki arcára, hogy ötödfél esztendeig, aránylag

rövid időköz után, ily megifjodva látja a
város népét.

Széchenyi-téri lakásához érve, megkapó
ünneplés vette körül a királyt. A 101 ágyuló-
vés után az új városháza öreg harangjára
került a sor. Először szólalt meg a kataszt-
rófa óta, hirdetve érces hangjával, hogy meg-
érkezett a király. Mintha megmozdult volna
a nagy Széchenyi-tér, oly lelkesült tömeg
üdvözölte a királyt, mikor kiszállva kocsijá-
ból, a szokásos tisztelgések mellett szemlét
tartott a kivonult dísz-csapaton. A városháza
lépcsőjén, melyen lakásába ment a király,
Szeged előkelő hölgyei és leányai csodaszép
virágbokréttát nyújtottak át „a város nmető-
jének.”

(Három nap Szegeden.)

Kevéssel megérkezése után, délben egy
órákor a küldötségeket fogadta a király. Ő
felsége Szegeden időzése három napját vál-
tozatos program töltötte be. A küldötségek
fogadása Ujszegedre kocsizott a király és
közvetlen kísérete. Fél hatkor pedig udvari
ebéd volt a székház közgyűlési termében,
mely a szegedi udvartartás mindhárom nap-
ján ismétlődött. Az ebédekre hivatalosak
voltak megfelelő turnusok szerint a vidéki
küldötségek vezetői, főpapok, főurak, főis-
pánok és számosan a szegedi tisztviselői kar-
ból s a törvényhatósági bizottság tagjai kö-
zül.

A király életrajza.

Ferenc József Károly, ausztriai császár,
Magyarország apostoli királya, született
Schönbrunnban, 1830. augusztus 18-án, Fe-
renc Károly főherceg és Zsófia bajor her-
cegnő fia. Mint prezumpatív trónörökös anyja
felügyelete alatt nagy gondnal nevelték. Ta-
nitói közt volt Rauscher, a későbbi bécsi ér-
sek, Hauslab tábornok és Lichtenfels jogtu-
dós. Mint nevelője nagy befolyást gyakorolt
reá gróf Bombelles Henrik. Kiváló szellemi
tulajdonságokat mutatott, különösen a nyelv-
eket sajátította el bámulatos könnyűséggel,
és általában Európa ifju feedelmei közt, méltán
hozzá fűzték a legtöbb reményt. Az ese-
mények vihára tanulmányai közepette ta-
lálta őt, és a legmagasabb polcra emelte,
mint alig serdülő ifjút, mielőtt megismerked-
hetett volna az élettel. Már 1843-ban bejárta
Magyarországot. A forradalmi események
csakhamar véget vetettek ifjúsága boldog
nyugalmának. A szardíniai háború kitörése-
kor Lombardiába ment Radetzky seregé-
hez és részt vett a s-luciai csatában, ahol ki-
tűnt személyes bátorsága és hidegvére által.
Midőn Ferdinánd gyengesége egyre nyilván-
valóbb lett, komolyan kellett foglalkozni le-
mondásával és Ferenc Józsefnek örökössé
nyilvánításával. Midőn Ferdinánd 1848. de-
cember 1-én nagykorúvá nyilvánította uno-
kaöccsét, másnap pedig lemondott koronái-
ról, tanácsosai, különösen Schwarzenberg és
Bach, az ifju, eskü által nem kötött uralkodó
neve alatt az egységes Ausztria megteremté-
sén és Magyarország állami önállóságának
megsemmisítésén fáradoztak. Uralkodói ne-
vének eredetileg Ferenc volt kijelölve, amely
néven addig rendesen nevezték, csak az utol-
só percben, kikiáltása előtt, csatolták hozzá
a népszerű József nevet.

A magyar országgyűlés nem ismerte el
a lemondást, sem a trónváltást és így a há-
ború elkerülhetetlenné vált, mivel viszont az
udvar is törvénytelennek nyilvánította az or-
szággyűlést. Windischgrätz 1848 végén be-
tört az országba, és midőn Pestet elfoglalta
és kápolnai, döntőnek vélt győzelme által